

δεκάδος) πάντ' ἄπειρα καὶ ἀδηλα καὶ ἀφανῆ 3. Ἀδηλος/ἀβέβαιος, uncertain, Δημόκριτος 295.3 τοῦ μέλλοντος ἔτι καὶ ἀδηλον. || ἀδηλον (ἔστι). Δημόκριτος 295.1 ὁ δὲ νέος ἀδηλον εἰ ἐς γῆρας ἀφίξεται. Πρβλ. δηλοῦν, φαίνεσθαι.

ἀδημοσύνη. Ἀδημονία/δυσφορία, distress, Δημόκριτος 212 ἡμερήσιοι ὕπνοι σώματος ὅχλησιν ἢ ψυχῆς ἀδημοσύνην ἢ ἀργίην ἢ ἀπαιδευσίην σημαίνουσιν. Πρβλ. ὅχλησις, ταραχή.

Ἄδης (τύπ. Ἄιδης) 1. "Ἄδης/ὁ θεὸς τοῦ κάτω κόσμου, Hades, 'Ηράκλειτος 15.3 ὥντὸς δὲ Ἄιδης καὶ Διόνυσος 2. Ὁ κάτω κόσμος, nether world, 'Ηράκλειτος 98 αἱ ψυχαὶ ὀσμῶνται καθ' Ἄιδην Ἐμπεδοκλῆς 111.9 ἄξεις δ' ἐξ Ἄιδαο καταφθιμένου μένος ἀνδρὸς 142 ποτ' Ἄιδεω Δημόκριτος Ος τίτλ. Περὶ τῶν ἐν Ἄιδον 3. Θάνατος, Death, Δημόκριτος 199 ἀνοήμονες τὸ ζῆν ὡς (?) στυγέοντες ζῆν ἐθέλουσι δείματι ἀιδεω.

ἀδικεῖν (τύπ. ἀδικέειν, ἀντίθ. τὰ δίκαια ποιεῖν). Ἀδικῶ/διαπράττω ἀδίκημα/βλάπτω, do injustice/injure, Πυθαγόρειοι C 5 (DK I 465,18) ὥσπερ ἵκετιν καὶ ἀφ' ἔστίας ἡγμένην ὡς ἥκιστα δεῖν [δοκεῖν] ἀδικεῖν. Δημόκριτος 38 καλὸν μὲν τὸν ἀδικέοντα κωλύειν 45 ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδικουμένου κακοδαιμονέστερος 89 ἔχθρὸς οὐχ ὁ ἀδικέων, ἀλλ' ὁ βουλόμενος 253 καὶ ἦν μηδὲν μήτε κλέπτη μήτε ἀδικῆ. ἐπεὶ καὶ <μὴ> ἀμελέοντι ἢ ἀδικέοντι κίνδυνος κακῶς ἀκούειν 257 τὰ ἀδικέοντα καὶ θέλοντα ἀδικεῖν ἀθῶος ὁ κτείνων 262 δος δ' ἀν παρὰ νόμον ἀπολύη κέρδει δρίζων ἢ ἥδονῆ, ἀδικεῖ 266 μὴ οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας . . . δεῖ δέ κως οὕτω καὶ ταῦτα κοσμηθῆναι, ὅκως ὁ μηδὲν ἀδικέων, ἦν καὶ πάντα ἐτάξῃ τοὺς ἀδικέοντας, μὴ ὑπ' ἐκείνους γενήσεται. || τὸ ἀδικεῖν. Ἡ ἀδικία, injustice/wrong-doing, Δημόκριτος 62 ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μηδὲ ἐθέλειν 217 μοῦνοι θεοφιλέες, ὅσοις ἔχθρὸν τὸ ἀδικέειν. || ἀδικεῖσθαι. Ἀδικοῦμαι/βλάπτομαι, be wronged/be injured, Δημόκριτος 45 ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδικούμενον οὐ μένον κακοδαιμονέστερος 261 ἀδικον μένοισι τιμωρεῖν κατὰ δύναμιν χρῆ.

